

Reģionu komitejas atzinums “Viedrobežu tiesību aktu kopums”

(2014/C 114/15)

I. VISPĀRĪGI IETEIKUMI

REĢIONU KOMITEJA

Vispārīgas piezīmes

1. atzinīgi vērtē neseno pieņemto “Šengenas zonas pārvaldības” tiesību aktu kopumu, kas ietver jaunu novērtēšanas un uzraudzības mehānismu, ar kuru paredzēts kontrolēt, kā tiek piemērots Šengenas *acquis* ⁽¹⁾ un kopīgie noteikumi par robežkontroles pagaidu atjaunošanu pie iekšējām robežām ārkārtas apstākļos ⁽²⁾;
2. atzīst, ka Šengenas zonas efektīva darbība ir atkarīga no savstarpējas uzticēšanās un dalībvalstu spējas atbilstīgi kopīgiem noteikumiem kontrolēt ārējās robežas;
3. pozitīvi vērtē dalībvalstu un Komisijas kopīgas atbildības ieviešanu saistībā ar jauno Šengenas novērtēšanas mehānismu, kas vairs nav vienīgi starpvaldību līmeņa instruments, jo tādējādi ir iespējams sekmēt nepilnību novēršanu un savstarpēju uzticēšanos un šo mehānismu attiecināt uz visiem Šengenas *acquis* aspektiem, tostarp uz kontroles neesamību uz iekšējām robežām, lai nepieļautu nelikumīgu kontroli, ar kuru tiek pārkāpts personu brīvas pārvietošanās princips;
4. uzsver, ka jebkādas robežkontroles atjaunošana uz iekšējām robežām ir jāsaskaņo ES līmenī, lai nepieļautu vienpusējus lēmumus, kas varētu ierobežot personu brīvas pārvietošanās tiesību īstenošanu telpā, kurā nav iekšējo robežu;
5. uzskata, ka migrācijas plūsmas uz ārējām robežām pašas par sevi nerada sabiedriskās kārtības vai iekšējās drošības apdraudējumu, kas pamatotu robežkontroles atjaunošanu uz iekšējām robežām;
6. atgādina, ka saskaņā ar Eiropas solidaritātes principu gadījumos, kad uz kādas dalībvalsts ārējās robežas radusies ārkārtas situācija, jāmobilizē visi valstu un ES tehniskās un finansiālās palīdzības līdzekļi, kā arī Eiropas Savienības struktūru, piemēram, FRONTEX un EASO (Eiropas Patvēruma atbalsta birojs), palīdzība;
7. atzinīgi vērtē pasākumus, lai nodrošinātu stingrāku robežkontroli, labāku tiesībsardzību, veicinātu cīņu pret teroristu nodarījumiem un citiem smagiem noziedzīgiem nodarījumiem un samazinātu nelikumīgo migrāciju;
8. tāpēc uzskata, ka attiecībā uz robežkontroles pagaidu atjaunošanu uz iekšējām robežām, lai novērstu nopietnas un pastāvīgas nepilnības uz ārējām robežām, ir jāveic objektīvas novērtēšanas procedūra, un šo atjaunošanu var atļaut tikai kā ārkārtas pasākumu galējas nepieciešamības gadījumā;
9. iesaka pilnībā iesaistīt vietējās un reģionālās pašvaldības uz ārējām robežām konstatēto nopietno un pastāvīgo nepilnību izvērtēšanā un apzināšanā, lai nodrošinātu, ka robežkontrole uz iekšējām robežām tiek atjaunota tikai pēc reālās situācijas pienācīgas novērtēšanas, balstoties uz dažādiem informācijas avotiem un dažādu dalībnieku ieguldījumu;
10. atzīst, ka kontrolei uz ES ārējām robežām ir svarīga nozīme ne tikai, lai garantētu drošību, bet arī mobilitāti šīs zonas robežās ⁽³⁾;
11. pauž gandarījumu par neseno izveidoto Eiropas Robežu uzraudzības sistēmu (EUROSUR), kas ir līdzeklis kontroles stiprināšanai uz ārējām robežām un kura darbības pamatā ir operatīvās informācijas apmaiņa un sadarbība starp valstu ārējo jūras un sauszemes robežu uzraudzības iestādēm un FRONTEX; uzsver, ka šim mehānismam pirmām kārtām ir jānovērš cilvēku bojāeja jūrā, bet papildus – jā rūpējas par nelegālo imigrantu atklāšanu un iekšējās drošības palielināšanu, veicot preventīvus pasākumus pārrobežu noziedzības, piemēram, cilvēku tirdzniecības un narkotiku nelegālas tirdzniecības novēršanai;

⁽¹⁾ COM(2011) 559 final.⁽²⁾ COM(2011) 560 final.⁽³⁾ Skatīt Reģionu komitejas atzinumu par Stokholmas programmu, ziņotāja: Anna Terrón i Cusi. OV C 79, 27.3.2010., 52. lpp.

12. vienlaikus brīdina, ka šī sistēma nedrīkst kaitēt cilvēktiesību aizsardzībai un tā nevar būt prioritāra salīdzinājumā ar patvēruma pieprasījuma tiesībām un aizsardzību pret izraidīšanu, kas garantētas Pamattiesību hartas 18. pantā un 19. panta 2. punktā ⁽⁴⁾;

13. pauž bažas par vērojamo tendenci atgūt rīcības brīvību ES kompetences jomās, piemēram, brīvas pārvietošanās jomā, un pauž satraukumu par dažu dalībvalstu nesen ierosināto priekšlikumu paredzēt plašākas iespējas ierobežot personu brīvas pārvietošanās tiesības, kas ir viens no Savienības pilsonības pamatprincipiem;

14. vēlreiz uzsver, ka personu brīva pārvietošanās telpā, kurā nav iekšējo robežu, ir viens no ES pamatprincipiem un viena no reālākajām un būtiskākajām priekšrocībām iedzīvotājiem, tāpēc to nedrīkst ierobežot;

15. uzskata, ka viedrobežu tiesību aktu kopums, kas ietver priekšlikumus šādām regulām: ieceļošanas/izceļošanas sistēmas (IIS) izveide, kas paredzēta trešo valstu valstspiederīgo ieceļošanas ES teritorijā un izceļošanas reģistrēšanai ⁽⁵⁾, Reģistrēto ceļotāju programmas (RCP) ieviešana ⁽⁶⁾, kā arī Šengenas Robežu kodeksa grozīšana nolūkā nodrošināt abu sistēmu ieviešanu ⁽⁷⁾, jāskata brīvības, drošības un tiesiskuma telpas darbības vispārējā kontekstā;

II. IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ

Īpašas piezīmes par viedrobežu tiesību aktu kopumu

16. atzīst, ka jaunajām tehnoloģijām ir svarīga nozīme, lai garantētu robežu pārvaldības efektivitāti un risinātu problēmas, kas saistītas ar ārējās robežas šķērsojošo personu skaita būtisku palielināšanos, kā arī nodrošinātu ārējo robežu kontroles drošību, kā tas jau tiek darīts vairākās dalībvalstīs;

17. norāda, ka IIS izveides mērķis ir pašreizējo sistēmu – ieceļošanas un izceļošanas spiedogu iespēšanu pasē aizstāt ar elektronisku reģistru, kurā norādīts trešo valstu valstspiederīgo ieceļošanas un izceļošanas datums un vieta īslaicīgas uzturēšanās (līdz trim mēnešiem) gadījumā Šengenas zonā; tas ļautu automatiski aprēķināt personu skaitu, kuru uzturēšanās ES ir legāla;

18. atzinīgi vērtē RCP ļoti pozitīvo mērķi vienkāršot ES ārējo robežu šķērsošanu tiem trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri ceļo bieži un kuriem ir iepriekš veikta drošības un dokumentu pārbaude, pārejot uz automatizētām robežšķērsošanas sistēmām, kas vienkāršo ieceļošanu ES telpā personām, kuru uzturēšanās tajā ir regulāra un godprātīga;

Piezīmes par viedrobežu tiesību aktu kopuma ietekmi uz pamattiesībām

19. vēlreiz pauž bažas par IIS ieviešanu un tās iespējamo ietekmi uz pamattiesībām, īpaši personas datu aizsardzību ⁽⁸⁾;

20. atzīst, ka personas datu, to skaitā biometrisku datu, vākšana lielā apjomā rada zināmu spriedzi starp šīm sistēmām un pamattiesībām, jo īpaši privātuma un personas datu aizsardzības jomā, kurā paredzēta prasība stingri ierobežot šādu datu izmantošanu un pārbaudīt to nepieciešamību un proporcionalitāti;

⁽⁴⁾ Skatīt arī Reģionu komitejas atzinumu par tematu "Vispārēja pieeja migrācijai un mobilitātei", ziņotāja: *Nichi Vendola*.

⁽⁵⁾ COM(2013) 95 final.

⁽⁶⁾ COM(2013) 97 final.

⁽⁷⁾ COM(2013) 96 final.

⁽⁸⁾ Reģionu komitejas atzinums "Stokholmas programma: problēmas un iespējas saistībā ar jauno daudzgadu programmu par ES brīvības, drošības un tiesiskuma telpu", OV C 79, 27.3.2010., 56. punkts.

21. atkārtoti pauž atbalstu augstam personas datu aizsardzības līmenim un bažas par to, ka informācijas un komunikācijas tehnoloģiju attīstības rezultātā būtiski pieaug ar iedzīvotājiem saistīta digitālā informācija⁽⁹⁾;

22. brīdina, ka, vērtējot no nediskriminācijas principa un personas datu aizsardzības viedokļa, ierosinātās sistēmas ir iemesls nopietnām bažām, ņemot vērā to ietekmi uz pamattiesībām, it īpaši trešo valstu valstspiederīgo un patvēruma meklētāju, kas cenšas ieceļot ES teritorijā, pamattiesībām;

Piezīmes par viedrobežu tiesību aktu kopuma pievienoto vērtību, lietderību un samērīgumu

23. tā kā abās viedrobežu tiesību aktu kopumā ierosinātajās sistēmās paredzēta datu, tostarp biometrisku datu, vākšana plašos apmēros, uzskata, ka ir pārliecinoši jāpierāda šo sistēmu nepieciešamība, likumība un samērīgums un fakts, ka tām izvirzītos mērķus nav iespējams sasniegt ar izmaksu ziņā lētākām sistēmām, kas mazāk apdraud privātumu;

24. ņem vērā Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja (EDAU) nostāju: viņš kritiski vērtējis un apšaubījis viedrobežu tiesību aktu kopuma nepieciešamību un samērīgumu, jo trūkst neapstrīdamu pierādījumu, kas apliecinātu jauno sistēmu ieviešanas pamatotību. Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs uzskata, ka ar IIS tiek pārkāptas tiesības uz privātās dzīves aizsardzību un ka šaubas rada sistēmas izmaksu efektivitāte gan no finanšu, gan no pamattiesību viedokļa⁽¹⁰⁾;

25. norāda, ka arī Eiropas Parlaments, 29. panta datu aizsardzības darba grupa un pilsoniskās sabiedrības pārstāvju vairākums ir izteikuši šaubas par IIS nepieciešamību un pievienoto vērtību⁽¹¹⁾;

26. atzīst, ka IIS izveides nepieciešamību un proporcionālītāti jo īpaši var apstrīdēt, jo nav pārliecinošu pierādījumu par tās efektivitāti to mērķu sasniegšanā, kas izvirzīti saistībā ar efektīvu robežkontroli, nelegālās imigrācijas apkarošanu un aktīvāku cīņu pret smagu organizētu noziedzību;

27. norāda, ka IIS galvenais mērķis ir identificēt trešo valstu valstspiederīgos, kuri legāli ieceļo Šengenas zonā ar īstermiņa vīzām vai bez tām un kuri tajā uzturas ilgāk nekā atļauts. Šajā nolūkā elektroniski tiek aprēķināts atļautās uzturēšanās termiņš un valstu iestādēm tiek nosūtīts brīdinājums par personām, kuras šo termiņu ir pārkāpušas. Tas ļauj aizturēt nelegālos imigrantus un sākt atpakaļnosūtīšanas procedūru;

28. uzskata, ka IIS pievienotā vērtība šā mērķa sasniegšanai nav pārliecinoša, jo nelegālas uzturēšanās brīdinājuma sistēma balstīta uz pieņēmumu, ka personām, kas ieceļo ES teritorijā ar īstermiņa vīzu vai bez vīzas, ir obligāts pienākums izceļot no ES, nepārsniedzot trīs mēnešu termiņu. Īpašie apstākļi, piemēram, patvēruma pieprasīšana vai uzturēšanās atļaujas noformēšana atbilstīgi konkrētās valsts tiesībām šajā gadījumā nav ņemti vērā;

29. norāda, ka IIS nepieciešamība un samērīgums ir jāizvērtē vēl jo vairāk tāpēc, ka, nepastāvot aizturēšanai par nelikumīgu uzturēšanos, sistēma varēs identificēt nelegālos imigrantus tikai tad, kad viņi izceļos no Šengenas zonas. Līdz ar to IIS ir "izmaksu ziņā ļoti dārgs mehānisms statistikas datu vākšanai imigrācijas jomā"⁽¹²⁾;

30. atzīmē, ka IIS nevar identificēt imigrantus, kuri ir saņēmuši uzturēšanās atļauju atbilstīgi tiesību aktiem patvēruma tiesību jomā vai konkrētās valsts noteikumiem imigrācijas jomā. Šīm personām draud nelikumīga apcietinājuma risks, balstoties uz IIS nosūtīto brīdinājumu, kura pamatā ir uzturēšanās termiņa automātisks aprēķins, kurā nav un nevar tikt ņemti vērā iepriekš minētie apstākļi;

⁽⁹⁾ Reģionu komitejas atzinums "Stokholmas programma: problēmas un iespējas saistībā ar jauno daudzgadu programmu par ES brīvības, drošības un tiesiskuma telpu" OV C 79, 27.3.2010., 37. punkts.

⁽¹⁰⁾ Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja atzinums ir publicēts vietnē: https://secure.edps.europa.eu/EDPSWEB/webdav/site/mySite/shared/Documents/Consultation/Opinions/2013/13-07-18_Smart_borders_EN.pdf. Skatīt arī Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja dokumentu (2008) "Sākotnējās piezīmes par priekšlikumu saistībā ar viedrobežu tiesību aktu kopumu", 2008. gada 3. marts, 4. lpp., publicēts tīmekļa vietnē <http://www.edps.europa.eu>. Skatīt arī EDAU atzinumu par Stokholmas programmu: OV C 276, 17.11.2009., 71. punkts.

⁽¹¹⁾ Komisijas darba dokuments "Ietekmes novērtējums, kas pievienots priekšlikumam Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par ieceļošanas/izceļošanas sistēmas izveidi", SWD(2013) 47 final, Briselē, 28.2.2013.

⁽¹²⁾ Bigo, Didier, Carrera, Sergio un citi (2012), "Evaluating current and forthcoming proposals on JHA data bases and a smart borders system at EU external borders", Eiropas Parlamenta sagatavots pētījums, 37. lpp.

31. uzskata, ka saistībā ar IIS rodas arī jautājums par robežkontroles procedūru ilgumu, ņemot vērā, ka sistēmā jāievada liels skaits burtciparu un biometrisku datu. Līdz ar to ceļotājiem būs ilgāk jāgaida, lai izietu robežkontroli, un tas negatīvi ietekmēs pārrobežu mobilitāti, ko savukārt nevarēs efektīvi kompensēt RCP. Vajadzētu arī noskaidrot, vai RCP izmaksas ir samērīgas ar ierobežoto personu skaitu (5 miljoni jeb 0,7% no ik gadus ES ārējās robežas šķērsojošo personu kopskaita (ap 700 miljoniem)), kas saskaņā ar Komisijas aplēsēm katru gadu izmantos šos sistēmu⁽¹³⁾. Dažās valstīs ieviestās bieži ceļojošo pasažieru programmas liecina, ka tās ir īstenojamas arī bez IIS. Vairākas dalībvalstis jau ir izstrādājušas automatizētas kontroles sistēmas ES pilsoņiem, kuriem ir biometriskās pases;

32. norāda, ka vajadzētu apskatīt arī jautājumus par šo sistēmu izmaksu samērīgumu un legitimitāti, jo tiek lēsts, ka to izmaksas būs 1,1 miljards *euro*, ko ir paredzēts segt no iekšējās drošības fonda līdzekļiem 4,6 miljardu *euro* apmērā laikposmā no 2014. līdz 2020. gadam. Atgādina, ka šī summa ir daudz lielāka nekā Komisijas 2008. gadā lēstā summa, turklāt nav garantijas, ka tā būs pietiekama, kā to norādīja EDAU⁽¹⁴⁾;

33. apšaubā, ka tik apjomīgs ieguldījums robežkontroles jomā būtu efektīvākais līdzeklis, lai būtiski un ilgtermiņā apkarotu nelegālo imigrāciju⁽¹⁵⁾;

34. atzīst, ka izmaksu un ieguvumu novērtējumā jāņem vērā augstās izmaksas un administratīvais slogs, ko šīs sistēmas var radīt dalībvalstīm salīdzinājumā ar ierobežoto ceļotāju skaitu, kas šķērso ārējās robežas;

Reģionu un vietējās varas struktūru loma ārējo robežu pārvaldības integrētas sistēmas pakāpeniskā ieviešanā

35. uzskata, ka saskaņota ES pieeja ārējo robežu kontroles jomā jāīsteno vairākos līmeņos, un tāpēc virkne uzdevumu attiecas uz valstu kompetentajām iestādēm, kuras rīkojas sadarbībā ar dažādiem reģionālajiem un vietējiem dalībniekiem;

36. pauž nožēlu, ka ES politikajās debatēs par Šengenas zonu nav pietiekami ņemta vērā daudzlīmeņu pārvaldības dimensija, lai gan tieši subsidiaritātes principa pareizas piemērošanas nolūkā ir jānodrošina sistemātiskāka vietējās un reģionālās dimensijas ievērošana;

37. aicina plaši iesaistīt vietējās un reģionālās pārvaldes iestādes un Reģionu komiteju, lai garantētu šajā jomā augšupēju pieeju, kas sekmētu minēto pašvaldību pieredzes un problēmu vērā ņemšanu dažādos ES lēmumu pieņemšanas procedūras posmos, jo īpaši attiecībā uz kontroles atjaunošanu uz iekšējām robežām, Savienības finansējuma efektivitāti un pievienoto vērtību, viedrobiežu tiesību aktu kopuma daudzlīmeņu pārvaldības aspektu;

38. aicina iestādes, kas atbildīgas par Šengenas Robežu kodeksa īstenošanu vietējā līmenī, veicināt apmācības pasākumus un izpratnes veidošanas kampaņas par ES tiesību aktiem saistībā ar robežām un pilsoņu tiesībām, lai iesaistītu vietējās un reģionālās pārvaldes iestādes un galvenos vietējā līmeņa dalībniekus, veicināt savstarpēju uzticēšanos un novērst negatīvu ietekmi uz brīvas pārvietošanās telpu un pamattiesībām;

39. norāda, ka vietējām un reģionālajām pārvaldes iestādēm var būt svarīga loma pamattiesību aizstāvības veicināšanā dažādos līmeņos⁽¹⁶⁾, tostarp uz ES iekšējām un ārējām robežām;

40. secina, ka ārējo robežu pārvaldībai paredzētais ES finansējums galvenokārt virzīts uz drošību, neņemot vērā pamattiesību jautājumu, un tāpēc iesaka ES budžeta prioritāšu noteikšanā robežu pārvaldības, imigrācijas un patvēruma politikas finansēšanas jomā lielāku nozīmi piešķirt vietējām un reģionālajām pārvaldes iestādēm, lai panāktu, ka finanšu resursi tiek virzīti uz infrastruktūru un robežpakalpojumiem, kuriem šajā jomā visvairāk ir vajadzīgs atbalsts;

41. iesaka arī noteikt stingrāku prasību par valstu valdību konsultēšanos ar vietējām un reģionālajām pārvaldes iestādēm jautājumā par ES finansējuma plānošanu šajā jomā;

⁽¹³⁾ Komisijas darba dokuments "Ietekmes novērtējums, kas pievienots priekšlikumam Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par iecelšanas/izceļošanas sistēmas izveidi", SWD(2013) 50 final, Briselē, 28.2.2013.

⁽¹⁴⁾ Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs (2008.g.), Sākotnējās piezīmes par priekšlikumu saistībā ar viedrobiežu tiesību aktu kopumu, 2008. gada 3. marts, 4. lpp., publicēts tīmekļa vietnē <http://www.edps.europa.eu>.

⁽¹⁵⁾ Atzinums "ES finanšu instrumenti saistībā ar iekšlietām", ziņotājs: Samuel Azzopardi, CdR 12/2012, 47. punkts.

⁽¹⁶⁾ Skatīt Reģionu komitejas atzinumu "Stratēģija Pamattiesību hartas efektīvai īstenošanai Eiropas Savienībā", OV C 9, 11.1.2012.

42. vēlreiz aicina plašāk iesaistīt vietējās un reģionālās pašvaldības migrācijas un patvēruma politikas īstenošanā “atbilstīgi to pilnvarām valstī, šim nolūkam izmantojot instrumentus Eiropas Savienības finansējuma piešķiršanai – arī bez centrālo valdības iestāžu līdzdalības un ņemot vērā atšķirības dažādās dalībvalstīs”⁽¹⁷⁾;

43. uzskata, ka IIS un RCP sistēmu vajadzībām valstu iestāžu apkopoto datu kontroles un izmantošanas kompetence būs pakāpeniski jānodod ES iestādēm, bet tas ietekmēs subsidiaritāti;

44. šā iemesla dēļ iesaka plašāk konsultēties ar vietējām un reģionālajām pārvaldes iestādēm un Reģionu komiteju par šo sistēmu izstrādi, ņemot vērā to ietekmi uz pārrobežu reģioniem un to, ka robežu pārvaldības koncepcija vietējā līmenī var neatbilst interesēm, kas pamato valstu centrālo iestāžu izvēli, jo tām vairāk rūp valsts drošība, nevis pārrobežu pārvietošanās veicināšana, kas vairāk interesē pārrobežu reģionus;

Ieteikumi saistībā ar viedrobežu tiesību aktu kopumu

45. mudina Eiropas Parlamentu un Padomi sīki analizēt IIS un RCP izdevumu un ieguvumu attiecību šajos ekonomikas lejupslīdes un budžeta ierobežojumu apstākļos un pirms attiecīgo sarunu turpināšanas izvērtēt to nepieciešamību, samērīgumu un efektivitāti;

46. ja tiks virzīta iecelšanas/izceļošanas sistēmas ieviešana, aicina Eiropas Parlamentu un Padomi nodrošināt šai sistēmai garantijas, lai nepieļautu brīdinājumus, kuru dēļ varētu tikt nepamatoti apcietinātas personas, kuras sistēma ir identificējusi kā tādas, kas nelegāli uzturas ES, bet patiesībā ir saņēmušas kādas dalībvalsts uzturēšanās atļauju un viņām ir tiesības brīvi pārvietoties ES telpā, kurā nav robežu;

47. norāda, ka budžeta ierobežojumu apstākļos jāgarantē, lai jebkura sistēma, ko paredzēts ieviest, būtu sadarbspējīga ar pašreizējām valstu sistēmām, netraucētu to darbību un velti neizšķērdētu valstu veiktos ieguldījumus;

48. iesaka ieviest stabilas nediskriminācijas garantijas un pietiekamas tiesiskās garantijas datu aizsardzības un privātuma aizsardzības jomā, kā arī attiecībā uz trešo valstu valstspiederīgo tiesībām iesniegt tiesā pārsūdzību, tostarp lai nepieļautu nepamatotu repatriāciju, pamatojoties uz sistēmas izdotu kļūdainu brīdinājumu;

49. šīs sistēmas ieviešanas gadījumā iesaka veicināt apmācības pasākumus, kas orientēti uz personu tiesībām, un speciālistu izpratnes veidošanas kampaņas valstu, reģionālajā un vietējā līmenī, īpaši par risku un pareizu/nepareizu sistēmas izmantošanu, lai tādējādi novērstu nelikumīgu un diskriminējošu lietošanu.

III. IETEIKUMI GROZĪJUMIEM

Grozījums Nr. 1

COM(2013) 95 final

8. pants

Komisijas ierosinātais teksts	Grozījums
Katra kompetentā iestāde, kurai saskaņā ar šo regulu ir atļauts piekļūt IIS, nodrošina, ka IIS izmantošana ir nepieciešama, atbilstīga un samērīga ar kompetento iestāžu uzdevumu pildīšanu.	Katra kompetentā iestāde, kurai saskaņā ar šo regulu ir atļauts piekļūt IIS, nodrošina, ka IIS izmantošana ir nepieciešama, atbilstīga un samērīga ar kompetento iestāžu uzdevumu pildīšanu <u>un ka tiek ievēroti visi ES un valstu noteikumi par personas datu aizsardzību.</u>

⁽¹⁷⁾ Reģionu komitejas atzinums “Vispārējā pieeja migrācijai un mobilitātei”, 96. plenārsesija 2012. gada 18. un 19. jūlijā.

Pamatojums

Šīs regulas pamatprincipam jābūt noteikumam, ka “kompetentās iestādes” ievēro attiecīgos tiesību aktus par datu aizsardzību.

Briselē, 2013. gada 28. novembrī

*Reģionu komitejas
priekšsēdētājs*

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO
